

1 Eylül'de Diyarbakır'dan

SDP olarak İstanbul'dan başlattığımız ve Kocaeli, Bursa, Eskişehir'den geçerek Ankara'ya ulaştığımız "Barış ve Kardeşlik için Kürt Sorununda Demokratik Çözüm" yürüyüşümüz, yüzlerce kilometre yol katederek ve uğradığı her yerde barıştan yana güçlerin sesini sesine katarak büyüttüğü sözüne Ankara'nın hükümet katında muhatap bulamadı. Dün sabah İçişleri Bakanlığında, demokratik çözüme ilişkin görüş ve önerilerimizi hükümet adına alacak tek bir yetkili bile bulamadık. Oysa daha üç gün önce Başbakan ulusa sesleniş konuşmasında "sorunun çözümüne ilişkin söyleyecek sözü olan, görüş ve önerileri olan tüm kesimlerle görüşmeyi önemsiyoruz, bu konudaki tüm taleplere açığız" demişti.

Bakanlıktan çıktıktan sonra orada bekleyen basın mensuplarına "Ankara'da barış ve çözüm önerilerimiz için muhatap bulamadık, yarın Diyarbakır'da olacağız ve eminiz ki çözüme ilişkin muhatap bulamamış olan önerilerimiz, Diyarbakır'da muhatap bulacaktır" dedik.

Bir saat sonra kameraların karşısına geçen İçişleri Bakanı, Kürt lafını hiç ağızına almadan, meseleyi terör jargonuyla ele alarak, tek dil, tek bayrak, tek milleti kırmızı çizgi olarak vurgulayarak ve dahası anayasa değişikliğinin gündemlerinde olmadığını söyleyerek barışa ilişkin umutları köreltti.

Eğer karşımıza çıkıp görüşlerimizi dinlemek zahmetine katlansaydı sayın Bakana "Sorun bir 'terör sorunu' değil, demokrasi sorunudur." diyecektik. "Sorunun kaynağında demokratik barışçıl yöntemlerin devre dışı bırakılması yatmaktadır. Sorunun özünü Kürt halkının kolektif varlığı ve kimliğinin tanınmaması, kendi siyasi geleceğini özgür iradesiyle belirleme hakkının reddedilmesi oluşturmaktadır." diyecektik.

Eğer karşımıza çıkıp görüşlerimizi dinlemek zahmetine katlansaydı sayın Bakana "PKK'yi çözümlenerek Kürt sorununu 'çözmeye' çalışmak, sorunun tarihsel özünü anlamamak demektir." diyecektik.

"Kürt sorunu gibi 85 yıllık tarihsel bir soruna demokratik bir çözüm yolunu açmak sorunun köklerine eğilmekten, tarihsel yanlışları aşmaktan geçer. Sorunun temelinde Anadolu ve Mezopotamya halklarından oluşan zengin mozaik tek bir politik kalıba dökerek tek millet, tek dil, imtiyazsız-sınıfsız bir toplum yaratmaya dayalı şoven milliyetçi ideoloji, asimilasyoncu ve inkarcı politikalar yatmaktadır." diyecektik.

"Antidemokratik ve asimilasyoncu yasa ve anayasa maddeleri yerli yerinde dururken, yerel seçimlerin ardından başlatılan baskın ve gözaltı terörüyle DTP sindirilmeye çalışılırken, Kürt çocukları onlarca yıl hapis tehdidiyle cezaevlerine doldurulurken, DTP üyeleri Beytüşşebap'ta kafaları ezilerek, İğdir'da özel tim eliyle yargısız infaz edilip dereye atılarak 90'lı yıllardaki gibi katledilmeye başlamışken, "açılım"ın "çözüm"e evrileceği beklentisi yaratılamaz. Eğer bir diyalog ortamı için güven artırıcı zemin hazırlanmak isteniyorsa, önce bu konularda adım atılmalıdır." diyecektik.

Kürt sorununun çözümünde göstermelik, güvenceden yoksun, kolektif hakları tanımayan girişimler ancak Kürtleri ve demokratik kamuoyunu kandırmaya yönelik olacaktır. Devlet bu zamana kadar demokratik ve siyasi yoldan bu sorunu çözmek için adım atmamıştır. Şimdi önemli bir momentteyiz. Artık çözümsüzlük poli-

tikalari sürdürülemez, halklarımızın demokratik çözüm talepleri ve beklentileri göz ardı edilemez hale gelmiştir. Açıkta ki bu sorun çözümlenmeden bu sorunun ortaya çıkardığı durumlarla başa çıkılmaz. Sonuçlarla uğraşarak ilerleme sağlanamaz, esas olan, nedeni ortadan kaldırmaktır. Şimdi atılması gereken öncelikli adım, "silahların karşılıklı olarak susturulmasıdır". PKK'nin ilan ettiği tek taraflı ateşkese cevap verilmelidir. Öcalan'ın yol haritası dikkate alınmalıdır. Bu savaş devam ederse tarih önündeki sorumlular elbette bu sürece gereken önemi vermeyen devlet ve hükümet yetkilileri olacaktır. Akacak kanın sorumluları barış ve kardeşlik elini tutmayanlar olacaktır.

İçişleri bakanına ayrıca, kalıcı bir barışın asgari imkanlarının yaratılması için atılması gereken öncelikli adımlara ilişkin Sosyalist Demokrasi Partisi Parti Meclisinin saptadığı şu 7 maddelik listeyi ileticektik:

1) "Çatışmasızlık" sürecine yanıt olarak operasyonlara, sınır boylarına askeri yığınak yapmaya ve savaş dönemine özgü politikalara son verilmelidir. Böylece karşılıklı güven verici adımların atılmasının yolu açılacaktır.

2) Çözümün yolu Washington-Bağdat-Erbil üçgeninden değil, Ankara-Diyarbakır arasında kurulacak barış ve kardeşlik köprüsünden geçer. Muhatap Kürt halkı, onun politik iradesi Kürt özgürlük hareketi ve önderliğidir.

3) Koruculuk başta olmak üzere tüm özel savaş birimleri dağıtılmalı, göç edenlerin yurtlarına dönmesi sağlanmalı, zararları tazmin edilmelidir.

4) Farklı düşüncelerin ve çözüm önerilerinin ifade edilmesinin önündeki yasal engeller hızla kaldırılmalı ve özgür tartışma ortamının sağlanmasının imkanları yaratılmalıdır.

5) Öcalan'ın mevcut statüsü köklü bir biçimde iyileştirilerek değiştirilmeli, siyasi tutsaklar serbest bırakılmalıdır.

6) Kamu/özel ayrımı yapılmaksızın tüm kurumlarda anadilde eğitim olanağı sağlanmalıdır.

7) Kürtlerin kolektif varlığı, kimliği, dili kabul edilmeli ve temel kolektif haklarının iade edile-

ceği ilan edilmeli, demokratik, özgürlükçü, eşitlikçi bir anayasa ve bu anayasanın gerektirdiği yasal düzenlemelerin yapılmasına başlanmalıdır.

"Sosyalist Demokrasi Partisi, sorunun demokratik çözüm yollarını tıkayan, çözüm diyerek inkar ve imha konseptinde direnen tüm anlayışlara karşı halkların eşit ve kardeşçe yaşamının gerçekleşmesi için üzerine düşen her türlü görev ve sorumluluğu yerine getirmeye hazırdır..." diyecektik.

Bugün, 1 Eylül Dünya Barış Günü.

70 yıl önce bugün Nazi ordularının Polonya'yı işgaliyle başlayan 2. Paylaşım Savaşı, ardında milyonlarca ölü, yaralı, sakat, yıkılmış kentler, onulmaz acılar bırakarak insanlık tarihinin en büyük yıkımına yol açmıştı.

Bugün, 1 Eylül Dünya Barış Günü.

Savaşa karşı barış, ölüme karşı hayatı savunmanın, yeryüzünü savaşlar ve işgallerle kan gölüne çeviren zorbalığa karşı, şiddet ve baskı politikalarını olağanlaştıran militarizme karşı, barışın, kardeşliğin, eşitliğin, özgürlüğün dünyası için sözümüzü ve eylemimizi hep birlikte örgütlemenin günü.

Bugün, 1 Eylül Dünya Barış Günü.

Bugün Türkiye'nin barış güçleri, bu topraklarda yaşayan Kürt, Türk ve bütün halkların eşitlik ve kardeşlik içinde yaşayabilmeleri için gerekli diyalog ortamının ve demokratik çözüme giden yolun açılması için çok önemli sorumluluklarla karşıyadırlar.

Halklarımızın barış ve demokratik çözüm talebinin göz ardı edilemez hale geldiği, daha fazla karşılıksız bırakılmayacağı bugün çok daha net bir biçimde görülmektedir.

"Artık Yeter! Evlatlarımız Ölmesin" diyen annelerin çığılığı, "Barışı ellerimizle öreceğiz, dayanışmamızla, mücadelemizle öreceğiz" diyen kadınların kararlılığı karşılık bulmalıdır.

Operasyonları durdurun, savaş politikalarına son verin!

Barış ve demokratik çözüm, Kürt ve Türk halklarının, emekçilerin onurlu elleriyle gelecektir!